

Què fer a Vidreres

A - L'església Parroquial de Santa Maria

L'església es troba situada al centre del poble a la plaça del mateix nom. Està dedicada a Santa Maria. Els primers esments són del segle XI, així el 6 de maig de 1066 Arnau Ramon abans de pelegrinar a Roma fa testament i entre altres coses deixa els béns que té a la parròquia de Vidreres a la seva mare

I el 8 de gener de 1079 el bisbe de Girona consagrà l'església de sant Romà de Lloret (actualment és l'ermita de les Alegries), i es comenta que la parròquia de Lloret afronta al nord amb les parròquies de Sant Llorenç de Maçanet, Santa Maria de Vidreres i Sant Esteve de Caulès. Però l'edifici que podem veure és de finals del segle XVIII i potser de l'antiga construcció només queden les bases del campanar.

La construcció de l'actual església es realitzà en concret entre els anys 1790 i 1800 dintre l'estil barroc neoclàssic. Durant la darrera guerra carlina (1872-1875) es va enderrocar la piràmide que coronava el campanar, posteriorment es construí la cupuleta que encara existeix.

La façana va romandre inacabada fins a la dècada dels 90 del segle XX, així la part inferior és de pedra i la superior s'acabà amb un esgrafiats. L'església consta d'una nau central amb capelles laterals, una de les quals és dedicada als patrons de Vidreres, sant Iscle i santa Victòria.

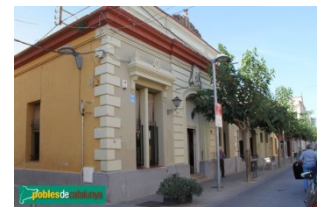
B - El casino La unió

Situat en el carrer Catalunya, 15. L'edifici es construí el 1891 com a local social de l'entitat anomenada La Unió, constituïda el 1866 i que agrupava bàsicament els tapers.

En aquella època d'esplendor de la indústria surotapera es van constituir altres societats com el casino El Leal o el Círculo Proteccionista que no disposaven de local propi, sinó que el llogaven.

L'edifici és rectangular i d'una sola planta. La façana està molt ressaltada i ornamentada, sobre la porta hi ha un escut amb les lletres CU sigles de Casino La Unió i rematant la façana hi ha una terracota amb símbols del suro, agricultura i comerç.

Darrera d'aquest edifici i separat per un pati s'aixeca una construcció que fa les funcions de sala de ball i de teatre. Aquesta sala fou aixecada per la mateixa entitat el 1899 i reformada el 1997.

C - Casa de la vila

Situada en el carrer Catalunya, 29. L'alcalde i taper Quirze Jordà va impulsar el 1894 la construcció del nou ajuntament. L'antic ajuntament estava situat al carrer de la Cellera.

L'edifici és d'estil neoclàssic, de planta quadrada i està format per planta baixa i pis. Les finestres són geminades amb guardapols i balcó sobre la porta d'entrada. A la cornisa hi consta l'any de construcció, 1894, i l'escut de la vila vigent en aquella època.

La planta baixa de l'edifici ha tingut diverses funcions, primer fou escola, llavors sala de cinema, gimnàs i finalment un part es convertí en la biblioteca municipal i l'altra en la Sala de Plens. Al pis és on sempre hi ha hagut les oficines de l'ajuntament, i on també hi havia l'habitatge del secretari.

Els carrers del poble

Al voltant de l'església, excepte per la part nord que s'urbanitzà a finals del segle XIX, hi ha el nucli antic de Vidreres. Però no es conserven restes medievals degut a les guerres i a l'enderroc de cases i construcció de noves en el segle XIX com a conseqüència de l'activitat surotapera. Tot i això destaquen en el carrer de Barcelona núm. 16 una casa amb la imposta i ampit d'una finestra decorats amb petites rosetes; en el mateix carrer núm. 3 una casa, can Remigio, on a la llinda de la porta hi ha en relleu un enclusa, i al costat, incisa, es veu la imatge d'una ballesta.

D - Can Xiberta

Com a mostra de casa construïda majoritàriament per tapers o propietaris agraris a la segona meitat del segle XIX, trobem can Xiberta situada en el carrer d'Orient núm. 18, que consta de tres plantes on les obertures del primer pis i la central del segons pis són balcons, a la llinda de la porta hi ha la data de construcció (Año 1862 Benito Jiberta) i disposa d'una torre central amb obertures mossàrabs. Recentment restaurada Can Xiberta actualment és un equipament municipal que actualment acull l'Escola d'Adults.

E - Casa de les llindes de pedra, Carrer de Barcelona, 17

F - Cal Pere. Carrer de Barcelona, 17

G - Can Remigio. Carrer de Barcelona, 3

H - Mas Flassià

Aquesta masia es troba al mig de la urbanització del mateix nom, situada al nord de la vila. La casa es pot datar en el segle XVI i consta de dues plantes i golfes. Té portalada de mig punt amb grans dovelles i teulada amb vessants laterals.

Com a construccions annexes hi ha una porxo i una era, a part d'altres que s'utilitzaren com a restaurant. És un mas ja documentat en el segle XIII i s'anomenava Bellveí, fou un dels més importants de Vidreres i després de diverses compres arribà a tenir unes 220 vessanes, de les quals una part eren ocupades per pins en una zona coneguda com Pineda d'en Flassià. Per casament, aquest mas passà el 1611 als propietaris del mas Roure de Maçanet, i llavors el 1824 van passar a ser propietats del amos del mas Gelats de Santa Susanna.

Parc del Mas Flassià

En el segle XX aquest important patrimoni quedà en mans de la Beneficència de l'Acció Catòlica d'Arenys de Mar, excepte el mas Flassià que en la dècada dels 60 fou venut i s'urbanitzà; la casa funcionà com a restaurant fins a la dècada dels 90. Aquest restaurant fou decorat per l'artista vidrerenc Joaquim Llucià.

I - Antic Escorxador. Ctra de Lloret s/n - Av. Mediterrani, 1

Les Masies

J - Can Castells

Masia construïda al segle XVIII tot i que el seu origen és anterior. Constava originalment de dues plantes però el cos central de l'edifici es va ampliar amb unes golfes. A una llinda hi ha gravat el nom de Salvador Castells i la data de 1705; a la llinda principal hi ha el nom de Jaume Castells i la data de 1774. Actualment és un restaurant.

Ctra N-II, km 692

K - Can Tonet.

És una de les masies més antigues del terme, probablement del segle XV, coneguda antigament com can Bruguera. La porta principal té com a llinda una biga de fusta, recolzada sobre carreus amb impostes. També mostra una estructura de llinda sobre carreus amb impostes la finestra que hi ha al seu damunt.

A la dreta de la ctra. direcció Lloret, prop del polígon industrial.

L - Búnquer de Can Vall-Llosera

Sortint de Vidreres en direcció a Lloret s'agafa la carretera que va a Llagostera i a 500 metres hi ha el camí que condueix a Caulès. A l'inici del camí s'agafa el trencant de la dreta que ens porta fins a can Vall-Llosera i davant seu hi ha un búnquer que fou construït durant la Guerra Civil Espanyola.

Aquest búnquer era al costat del camp d'aviació que es construï el 1937 en els terrenys que ocupava la casa de can Puig que fou enderrocada. Aquest camp d'aviació republicà fou bombardejat 4 vegades per l'aviació nacional el 1938, i a partir d'aquell any deixà de ser operatiu.

Els oficials i sotsoficials del camp s'allotjaven a can Xiberta, casa situada al carrer d'Orient; mentre que a can Vall-Llosera s'instal·là el quarter de comandament i com a refugi es construï

el búnquer. És una construcció de formigó amb dues entrades, la major part està soterrada. Un cop s'entra al refugi es baixa una rampa que condueix a l'estança principal situada a uns quatre metres sota el nivell de la superfície i té una capacitat per cent persones. En el proper bosc d'en Puig es troben unes trinxeres també relacionades amb el camp d'aviació. El conjunt són les restes més importants que es conserven a la comarca de la Selva de la Guerra Civil.

M - Bosc d'en Puig

Un cop iniciat el camí que condueix a Caulès i, passat uns camps, a mà dreta, trobem una pineda, és el bosc d'en Puig. En el terra hi ha tota una sèrie de trinxeres de forma més o menys quadrangular amb els vèrtexs arrodonits i envolten una superfície d'uns 5 m2 cadascuna.

En aquesta superfície central s'emmagatzemaven com si fossin piles de llenya en forma de carbonera, les bombes i bidons de benzina del camp d'aviació. Més endins del bosc es troben les restes d'un forn de rajols.

N - Can Canyet. Camí de Can Gener

O - Can Pla. Situat al Camí de l'Aigua

P - Can Manlleu. Camí que surt de la rotonda del carrer Costa Brava

Q - Castell de Sant Iscle

Documentat des de l'any 1194 (*castrum Sancti Aciscli*), està situat en un turó, prop de Can Gener, damunt la riera d'en Llobet. Integrat dins el vescomtat de Cabrera, l'any 1241 va ser cedit als templers però va retornar als Cabrera el 1310.

Sembla que va ser construït en dues fases. La més antiga (segles XII-XIII) ens ha deixat una torre de planta circular, de tres pisos, revestida de carreus que només es conserven a la part inferior, i restes de murs adossats. La segona fase constructiva (segle XIV) comprèn l'esmentat revestiment i un recinte amb murs atalussats i torres, on hi havia la porta d'entrada.

D'època romànica és també la capella dedicada a sant Iscle i santa Victòria, de la qual en resta només el basament i una part de l'absis. En aquesta capella es conservaren les relíquies dels sants màrtirs fins que van ser traslladades a Breda l'any 1263. La capella va ser reformada als segles XV i XVI.

Des de l'any 2004 s'estan realitzant campanyes d'excavació que han permès netejar l'entorn i que han posat al descobert parts de l'estructura fins ara amagades, així com sitges i objectes de ceràmica medievals.

L'accés no és difícil (s'hi pot arribar en vehicle tot terreny o fent el darrer tram a peu). A tot el voltant del castell encara es conserva el fossar.

R - La torre d'en Llobet

A aquesta masia fortificada s'hi arriba per un camí de terra que s'agafa al km 88 de la carretera de Vidreres a Llagostera (C-35). El cos original de la casa data dels segles XV-XVI i consta de tres plantes, amb porta dovellada de mig punt i finestra central d'arc conopial i lobulada. A ponent hi ha una torre de defensa de quatre plantes. A llevant s'afegí en els segles XVIII-XIX un edifici perpendicular de tres pisos. Al segle XX s'aixecà una torre quadrada oposada a l'altra. Al costat de la casa hi ha un molí modernista, la torre del qual és hexagonal.

Aquesta masia va pertànyer a la família Llobet, una de les nissagues més antigues de Vidreres, de la qual es tenen notícies des del segle XII. La família, al llarg dels segles, anà adquirint diverses propietats a Vidreres i a Maçanet de la Selva, i a finals del segle XIX disposava de més de 500 hectàrees de terra i rebia més de 200 censos. Però a principis del segle XX un negoci no rutllà i van perdre totes les propietats.

És el mas més notable del terme.

Els pantans d'en Llobet

És un conjunt de tres pantans que es troben a 500 m de la Torre d'en Llobet. Aquests pantans foren construïts per la família Llobet a la riera del mateix nom per regar els camps. Estan situats un darrera l'altre a la Riera Llobet.

S - Can Mundet

Masia situada a l'antiga parròquia de Caulès. Va ser la casa pairal de la família Mundet, establerta aquí al segle XVI procedent de França. El mas s'anomenava antigament Massades i estava sota el domini dels vescomtes de Cabrera. La família Mundet, a través de diversos matrimonis, va arribar a posseir una gran quantitat de masos i terres. Al segle XIX, l'antic edifici del segle XVI va ser enderrocat per bastir-ne l'actual, un gran casal de tres plantes, ara convertit en casa de colònies.

L'origen del patrimoni es produeix el 1577, quan el vescomte de Cabrera va establir Joan Montet i Bernat Andreu, pagesos del regne de França al mas Masot o Masada, situat a la parròquia de Caulès, que estava en ruïnes i afrontava amb la riera de Terranegra, amb Cabanyes de Lloret, mas Padrosa, mas Fullà de Caulès, Morell de Santa Seculina i amb el Rec Clar. El domini directe corresponia al vescomte.

Com a mostra de la puixança econòmica de la família, el mas del segle XVI fou enderrocat i en el lloc seu s'edificà la casa actual de tres plantes, amb un pati emmurallat amb garites. Però aquesta riquesa també suposava alguns inconvenients, així el 1842 quan Josep Mundet i Riquer tornava de mercat de Cassà de la Selva fou segrestat per uns trabucaires, que se l'emportaren a una cova propera a Llorà. Com a rescat van demanar 800 unces d'or a la família. Però en Josep s'escapà una nit i el mateix dia, el mosso de can Mundet que portava els diners del rescat, tornà a casa després de sentir com un grup de persones reunides a l'hostal de la Barca, a la sortida de Girona, deien que a Llorà s'havia escapat un segrestat.

T - L'església de Santa Susanna de Caulès

Centra el sector de Caulès, de masies esparses, del qual en va ser església parroquial fins l'any 1448, quan va passar a ser sufragània de Santa Maria de Vidreres. Fins al segle XIX va estar dedicada a sant Esteve. Està documentada des de l'any 1362 (*Sancti Stephani de Calesio*). L'edifici té planta rectangular, amb absis trapezoidal, ambdós coberts amb volta de canó, de tipus pre-romànic, i compta amb una capella i una sagristia afegides posteriorment a la banda de tramuntana. L'aparell és irregular i col·locat de forma aleatòria. Els estudiosos l'han datada a la fi del segle X o començament del XI. La façana principal, amb campanar d'espada de dos ulls, és obra del segle XX.

Masia de **Can Fullà de Caulès** situada al costat mateix de l'església de Santa Susanna de Caulès. És un edifici del segle XVII (hi ha una finestra on hi ha gravada la data de 1635) que tot i alguna modificació moderna (com les finestres de la planta baixa) conserva bàsicament l'estructura original. El portal és adovellat, de punt rodó, i les finestres originals, emmarcades amb pedra, tenen els ampits motllurats. Formava part dels dominis dels vescomtes de Cabrera. Va passar per matrimoni a mans de la família Mundet.

(<https://www.vidreres.cat/turisme/edificis-hist%C3%B2rics>)

(<http://www.poblesdecatalunya.cat/municipi.php?m=172137>)

(https://ca.wikipedia.org/wiki/Llista_de_monuments_de_Vidreres)

